

РЕШЕНИЕ

№ 7298

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4732** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК, вр. с чл. 107, ал.4 от ДОПК, вр. с чл.4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К. М., действащ чрез адв. Е. И. – САК, срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДЛН20-ГД26-80/10/06.04.2020г., издаден от инспектор в отдел „Общински приходи – Л.“ на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД20-РД28-110/29.04.2020г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

В жалбата се твърди, че АУЗД е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и материалноправните разпоредби, а също така е необоснован. Конкретно се сочи, че органът по приходите е нарушил принципите на законност (чл.2 ДОПК), обективност (чл.3 ДОПК), служебно начало (чл.5 ДОПК) и не е изпълнил задълженията си за надлежно и пълно установяване на фактите и обстоятелствата и не е подложил на обективна преценка и анализ наличните данни за статута на имота и неговото предназначение. Според жалбоподателя АУЗД не съдържа фактически и правни основания за издаването му. Излагат се подробни доводи за материалната незаконосъобразност на акта, като се поддържа, че начисляването на данък върху недвижимите имоти по отношение на имота е незаконосъобразно за минали периоди. Иска се АУЗД да бъде отменен изцяло, както и да се присъдят на дружеството сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа

жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Директор на дирекция „Общински приходи“ при СО, чрез процесуален представител юрк. Й., оспорва жалбата, като излага доводи за неоснователност на същата.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

[фирма] е собственик на недвижим имот по КKKP 68134.4354.192, находящ се в [населено място], район „Л.“, ул. Ф. шосе“.

На 05.02.2020г. [фирма] е подало искане за отписване на задължения и възражение за изтекла погасителна давност. Отправено е искане всички публични задължения на дружеството във връзка с имота, отнасящи се до данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО), начислени за периода 01.01.2009г. до датата на искането, вкл. лихви, да бъдат отписани поради недължимост, алтернативно поради изтекла погасителна давност, и да бъде преустановено начисляването на такива задължения за бъдещи периоди.

С писмо рег. № ДЛН20-ТД26-80/7/ от 04.03.2020г. дружеството е уведомено, че с нареждане от 28.02.2020г. са образувани две административни производства по чл.107, ал.3 ДОПК за установяване на публични общински вземания на [фирма] за ДНИ и за ТБО относно недвижимия имот с идентификатор 68134.4354.192, находящ се в [населено място], район „Л.“, ул. Ф. шосе“, за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2019г.

На 06.04.2020г. М. С. К., на длъжност старши инспектор в отдел „ОП – Л.“ на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столичната община, определена да извърши проверката съгласно резолюция от 28.02.2020г. на началника на ПАОМДТ, район „Л.“, издала процесния Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № ДЛН20-ТД26-80/10/06.04.2020г., с който за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2019г. са установени задължения на [фирма] за ДНИ в размер общо на 4 869,14 лв.

Актът е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, който с решение изх. № СФД20-РД-28-110/29.04.2020г. отхвърлил жалбата като неоснователна.

Процесният акт е издаден при следните фактически и правни основания:

За имота дружеството е подало декларация по чл.14 от ЗМДТ, въз основа на която е открита партия № М252_091008_19. Подадена е също декларация по чл.17 от ЗМДТ за деклариране на земя с отчетна стойност 411 000 лв.

Съгласно скица на поземления имот № 2410/06.08.2009г. , издадена от службата по геодезия, картография и кадастър – С., предназначението на имота е за друг вид застрояване с трайно предназначение на територията – урбанизирана.

Органът по приходите е посочил, че към декларациите са приложени копия от нотариалния акт за закупуване на имота, според който имотът е в урбанизирана територия за друг вид застрояване и че според техническите характеристики в декларацията недвижимият имот не е определен като земеделска земя.

С писмо от 18.02.2020г. е изискано от задълженото лице да представи актуално удостоверение от областна дирекция „Земеделие“ – С. , че не е провеждана процедура по чл.17, ал.1,т.1 от ЗОЗЗ за промяна предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди. Посочено е, че такова удостоверение не е представено в хода на производството.

При тези факти и обстоятелства органът по приходите е приел, че за имота се дължи данък , който се определя съгласно чл.15 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/ в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Освен административната преписка по делото са приети и представени с жалбата писмени доказателства, в т.ч. удостоверение № САГ20-ТП00-68 от 06.03.2020 г., издадено от главния архитект на Столична община, и Удостоверение с изх. № АР-03-3228-1/20.03.2020 г., подписано от директора на ОД „Земеделие“ – С. – град. Съгласно удостоверение № САГ20-ТП00-68 от 06.03.2020 г. на главния архитект на Столична община, поземлен имот № 68134.4354.192 не попада в обхвата на селищните територии на жилищните и вилни зони. Съгласно удостоверението на ОДЗ – С. град, няма данни за провеждана процедура по реда на чл.17, ал.1,т.1 от ЗОЗЗ за промяна на предназначението на имота – земеделска земя за неземеделски нужди.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите (чл.4, ал.3 от ЗМДТ), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите / ал.5 на чл.4 от с.з./.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган и в необходимата писмена форма.

Според чл.107, ал.3 от ДОПК АУЗД се издава по искане на задълженото лице или служебно в три хипотези - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В случая административният орган изрично е посочил, че производството по чл.107, ал.3 ДОПК е образувано по негова инициатива, т.е. АУЗД се издава служебно. Той обаче не е обосновал в коя от хипотезите на чл.107, ал.3 ДОПК се издава акта, съответно съдът е възпрепятстван да извърши проверка дали тази хипотеза е налице. Органът по приходите е посочил, че предпоставка за образуване на производството е становището на задълженото лице за недължимост на данъка върху недвижимите имоти, визирайки очевидно искането му за отписване на задълженията, но то не може да бъде основание за служебно издаване на АУЗД. Според съда, от изложените в акта обстоятелства, касаещи допустимостта на административното производство, не може да се направи извод, че е изпълнена някоя от предпоставките, при които АУЗД се издава служебно.

Относно оплакванията на жалбоподателя, че решението на директора на Дирекция „Общински приходи“ практически не съдържа мотиви, то по същество е основателно, но доколкото предмет на съдебния контрол на основание чл. 156, ал.1 вр. чл.144, ал.1 вр. чл.107, ал.4 ДОПК е издаденият АУЗД, а не потвърждаващото го решение, това

не би могло да доведе до отмяна на процесния акт.

Основателни са и оплакванията, че не става ясно какви точно са фактическите основания за издаване на акта, съответно какви са правните съображения за издаване на акта. Липсват мотиви по съществото на правния спори във връзка с наведените от задълженото лице доводи и възражения, а именно за недължимост на данък за процесния недвижим имот като земеделска земя и с оглед критериите по чл.10 от ЗМДТ.

Съгласно чл.10, ал.1 ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Съгласно ал.3 не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Видно от посочената разпоредба, за да подлежи един поземлен имот на облагане с данък върху недвижимите имоти, независимо дали попада в строителните граници на населеното място, той трябва да има предназначението по чл.8, т.1 ЗУТ и по отношение на него да е осъществена промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по ред на специален закон.

В случая, видно от представеното по делото удостоверение Удостоверение с изх. № АР-03-3228-1/20.03.2020 г. на областна дирекция „Земеделие“ спорният имот е със статут на земеделска земя. Съгласно чл.17 от ЗОЗЗ промяната на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди се разрешава от комисии към областните дирекции "Земеделие" или от Комисията за земеделските земи. От цитираното удостоверение на областна дирекция „Земеделие“ категорично се установява, че по отношение процесния недвижим имот не е осъществена или започната процедура за промяна на предназначението по реда на чл.17 и сл. от ЗОЗЗ. Следователно не е изпълнена едната от трите кумулативни предпоставки по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, а именно – промяна на предназначението на земята, каквато се изисква от специален закон.

При това положение данък върху недвижимите имоти не се дължи съгласно чл.10, ал.3 от ЗМДТ и начисляването на такъв данък за процесния имот се явява незаконосъобразно. С оглед на това оспореният АУЗД следва да бъде отменен поради наличието на основание по чл. 146, т.2, 3 и 4 от АПК.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски в общ размер на 728 лв., за които е представен списък и доказателства за плащане.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Акт за установяване на задължение по декларация № ДЛН20-ТД26-80/10/06.04.2020г., издаден от инспектор в отдел „Общински приходи – Л.“ на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-110/29.04.2020г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при

СО.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на [фирма] разноските по делото в общ размер на 728 лв. (седемстотин двайсет и осем лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: